

Europa noastră centrală simbolică:

T I M I S O A R A

ERVIN WEINERTH

Asociația Editorilor din România (AER) a luat inspirată hotărâre ca din acest an, să fie mai aproape de iubitorii de carte din afara Bucureștiului. Prima ediție itinerantă a Salonului Internațional de Carte Bookfest a fost aleasă să fie ținută în: „Europa noastră centrală simbolică:TIMIȘOARA. ”

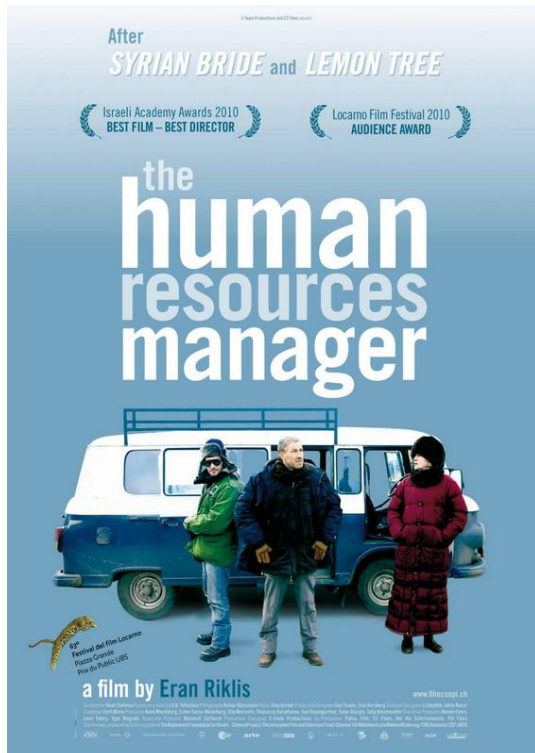
Evenimentul, organizat în perioada 15 -17 martie, în cadrul Centrului Regional de Afaceri Timiș, în Sala Polivalentă, a fost o sărbătoare, „o primăvară ca la carte”.

Printre expozanți, cele mai importante edituri românești: Cartea Românească, Curtea Veche, Humanitas, Polirom, Rao, Art, edituri specializate: Editura Universității București, Gama și edituri noi înființate: Blumenthal, Ponte.

Trei zile în care timișorenii, chiar dacă nu au făcut mare „gesheft”, în afara cărților pentru copii, doar câteva edituri au făcut reduceri, totuși delectarea a fost pe măsura importanței autorilor sosiți special la Timișoara cu acest prilej. Varujan Vosganian, autorul volumului: „Cartea șoaptelor”, distins cu titlul: „Cartea anului 2010 în România”, traducătorul și publicistul Radu Paraschivescu, care și-a lansat volumul: „Toamna decanei. Convorbiri cu Antoaneta Ralian”, analistul economic și fostul ministru al Finanțelor Daniel Dăianu cu volumul:„Când finanțele subminează economia și corodează democrația”. Au urmat istoricul american Larry L.Watts, autorul volumului „Ferește-mă, Doamne, de prieteni. Războiul clandestin al Blocului sovietic în România”, lecturi publice din volumele apărute în cadrul seriei „Prima dată”cu participarea concitadinului Robert Șerban,tc.

Pe lângă cele 15.000 de titluri de carte, timișorenii au profitat de o ofertă generoasă de producții cinematografice, care au rulat în Sala EUROPA: JOSE și PILAR (2010) în regia lui Miguel Concalves, propunerea Portugaliei la Oscar 2011, a cărei vizionare a fost o premieră națională; filmul dedicat primelor șase luni de președenție ale lui Vaclav Havel: VACLAV HAVEL, Prague – Castle (2009), regizat de Petr Jancarek, o incursiune emoționantă în ritmurile poloneze ale anilor 80, în muzica și amintirea acelor ani, povestite de artiștii care au inițiat curentul rock polonez Beats of Freedom; colajul Cristi&Otto care a reunit filmele realizate de regizorul Cristian Nemescu și sound designerul Andrei Toncu.

ISRAELUL a fost prezent cu trei scurt-metraje realizate de Sam Spiegel Film &Television School, Ierusalim, subtitrate în limba engleză: FIRST AID(2010), regia Yarden Karmin, ANTHEM(2008) regizat de Elad Keidan și GUIDED TOUR(2009) în regia lui Benjamin Friedenberg.

Cireaşa de pe tort a fost inedita coproducţie a patru ţări: 2 Team Production (Israel), Ez Film (Franţa), Pallas Film (Germania) şi Haihui Entertainment (România), intitulată: THE HUMAN RESOURCES MANAGER (Misiunea directorului de resurse umane), regizată de ERAN RIKLIS. Pelicula, filmată în 2009 în Israel şi România, este o tragi-comedie bazată pe romanul lui Abraham B.Yehoshua, scris în 2004, intitulat „A WOMAN IN IERUSALEM”(Femeia din Ierusalim).

<http://youtu.be/h0hOVayXd-w>

Personajul principal, directorul de resurse umane al celei mai mari brutării din Ierusalim, este strălucitor interpretat de actorul MARK IVANIR, care este punctul forte al acestui film. Călătoria sa din Ierusalim până în Europa de Est, are ca scop redarea

demnităţii unei muncitoare românce pe care nu a cunoscut-o niciodată, care a fost omorâtă într-un atentat sinucigaş la Ierusalim. Locurile filmate în România au fost: Bucureşti, sate din judeţele Alba şi Călăraşi, Transfăgăraşanul, Mogoşoia şi Valea Doftanei, care ne redau peisaje incredibile de iarnă, dar şi imagini devastatoare.

Distribuţia filmului include o importantă prezenţă românească: IRINA PETRESCU, într-un rol remarcabil, PAPIL PANDURU care, după experienţa acumulată în cele 80 de filme jucate, a declarat că este fericit că a lucrat cu un om minunat ca regizorul RILKIS şi nu în ultimul rând, actorul BOGDAN STANOEVICI. Actriţa israeliană de origine română, ROZINA CAMBOS a atras atenţia asupra talentului său, câştigând premiul (OPHIR AWARDS) pentru cea mai bună actriţă într-un rol secundar.

Regizorul filmului declara la Conferinţa de presă din februarie 2011, că filmul său nu este un film despre România, ci, un film universal, despre o călătorie spirituală, o metaforă a modului în care sufletul şi mintea se contopesc, devenind un tot unitar.

„Toţi avem o misiune în viaţă, şi dacă nu ne-am descoperit-o, ar trebui să ne dorim să o găsim. Cred că misiunea mea este aceea de a încerca să scot în evidenţă vieţile oamenilor, să urmăresc schimbările din societate, să privesc adânc şi puternic în inimile şi minţile lor, să pun oglinzi în faţa noastră, să sugerez opţiuni noi şi alternative la concepţiile tradiţionale, fixe şi statice. Toată savoarea filmului este în această călătorie, în modul în care oamenii interacţionează, comunică, simt, înţeleg şi empatizează unii cu alţii”.

ERAN RIKLIS, regizor, scenarist și producător, este mai puțin cunoscut publicului românesc, dar foarte apreciat și premiat în lume.

Născut în 1954 în Ierusalim, Eran Riklis a crescut în Canada, SUA, Brazilia și Israel. După absolvirea National Film School din Beaconsfield, Anglia, a fost foarte activ în lumea filmului încă din anul 1975, producând scurtmetraje.

În 1984 realizează primul său lungmetraj: ON A CLEAR DAY, CAN SEE DAMASCUS (Într-o zi senină poți vedea Damascul), un film politic bazat pe o poveste adevărată. Șapte ani mai târziu, în 1991, pelicula CUP FINAL (Lovitura finală) atrage critici internaționale favorabile, fiind selectată la Festivalurile de Film de la Berlin și Veneția. ZOHAR (Aur) apărut în 1993 are mare succes în Israel, iar VULCANO JUNCTION (Joncțiunea vulcanului) din 1999, un tribut adus rock and roll-ului, primește Haifa Best Film Award (Premiul Cel mai bun film la Festivalul de Film de la Haifa).

THE SYRIAN BRIDE (Mireasa siriană) realizată în 2004 are un răsunet mondial. A urmat LEMON TREE (Livada cu lămâi) din 2008 care a câștigat Premiul Publicului la festivalul de Film de la Berlin.

THE HUMAN RESOURCE MANAGER (Misiunea directorului de resurse umane) filmat în 2009 în Israel și România, în 2011, în cadrul Galei de decernare a Premiilor Industriei de Film Israeliene OPHIR AWARDS, a câștigat cinci trofee: Cel mai bun film, Cea mai bună regie, cel mai bun scenariu, Cea mai bună actriță în rol secundar: ROSINA CAMBOS de origine română și Cea mai bună coloană sonoră. Pelicula a mai câștigat premiul publicului la F.F. de la Lucarno.

Criticii de specialitate au subliniat măiestria regizorală, performanțele interpretative ale actorilor și mesajul filmului. Keneth Turan - Los Angeles Times: „Mai mult decât orice, este o peliculă inteligentă, o piesă de bază a vechii școli de artă cinematografică, dominată de un caracter uman adevărat, în care protagoniștii învață totul despre natura vieții lor, că nimic nu-i nici prea mult, nici prea ușor”. Ray Benneth – The Hollywood Reporter: „O dramă umană, care studiază, observă, un film cu un caracter adevărat. Este o peliculă minunată, deosebită, ce reflectă compasiune și un sens aparte al umorului, despre viața din lumea Europei de Est, care exprimă un real respect. Să stimulezi oamenii și să-ți exprimi compasiunea, este un lucru nobil, aceasta este soliditatea și mesajul adevărat al filmului”.

Pentru anul viitor regizorul ERAN RIKLIS va colabora cu producătorul britanic GARETH UNWIN al filmului THE KING SPEECH (Discursul regelui) care a câștigat anul acesta OSCARUL. Proiectul intitulat :ZAYTOUN a intrat în pre-producție, scenariul va fi scris de palestinianul NADER RISQ. Colaborarea dintre Marea Britanie și Israel va fi posibilă, pentru că recent s-a încheiat un tratat între cele două țări, special pentru a sprijini cinematografia.

Acțiunea are loc în anul 1982, evocând prietenia dintre un băiat arab de 10 ani și un pilot israelian, care se prăbușește cu avionul aproape de Beirut. Amândoi încearcă să se întoarcă „acasă”.

ERAN RIKLIS a afirmat: „După MIREASA SIRIANĂ și LIVADA CU LĂMÂI am crezut că am terminat „Ciclul din Orientul de Est”, dar ca regizor israelian simt că este de datoria mea să ating durerea și întristarea acestei regiuni, pentru a oferi o oază de speranță și optimism și să strălucească o lumină asupra dramei umane, dincolo de titlurile de știri”.

„Atunci când îmi fac filmele, mă gândesc la trei lucruri: ONESTITATE, RESPECT și DRAGOSTE. Sună cam demodat, poate, gen anii 60: “LOVE and PEACE”, dar totul este real!”.